

Kividega kimpus

WIKIPEDIA

Organismis võivad soodustavate tegurite olemasolul tekkida sapikivid. Mõnikord, kui kivid ei põhjusta vaevusi, avastatakse need juhuslikult. Enamasti kaasub kividega siiski põletik.

Eemaldatud sapikivid.

Sapikivid tekivad sapipõies või -juhades. Nende hulk põies võib ulatuda ühest mitme tuhandeni, suuruselt võivad kivid varieeruda liivateramõõdulistest üpris suurteni – pikkusega 6–8 cm ja kaaluga 20–50 grammi. Aja jooksul võivad kivid sapipõies suurenedada. Kõige suurem kivi, mida on kirjeldatud, kaalus 88 grammi ja see eemaldati 68aastasel naisel.

Sapikivid võivad olla ümmargused, ovaalsed või mitmetahulised; siledad või krobeldised; kollased, pruunid, punakaspruunid või peaaegu mustad.

Sapikivid tekivad kolesterooli ja sapphapete ainevahetuse häire tõttu. Nende teke on suures osas päriliku soodumusega.

Sagedamini leitakse sapikive naistel, eriti eakatel, aga ka ülekaalulistel.

Väikesed kivid võivad olla tervisele isegi ohtlikumad, sest need hakkavad kergemini liikuma ja võivad ummistada sapijuha.

Põhjustavad põletikku

Sapikivid põhjustavad enamasti sapipõiepõletikku. Põletikust annavad märku halb enesetunne, palavik, külmavärinad, iiveldus, oksendamine, valu paremal pool ülakõhus. Mõnikord võib aga valu kiirguda üles või hoopis alakõhtu. Nahk võib muutuda kollaseks, uriin tumedaks ja väljaheidete heledaks.

Kui kivi pääseb sapipõiest liikuma, võib tekkida väga tugev valuhoog – sapikoolik. Valu võib alata täiesti ootamatult. Mõnikord eelnevad valuhoole iiveldus ja raskustunne kõhus pärast sööki.

Valu võib kiirguda koguni paremasse õlga või abaluu piirkonda.

Sapikoolik tekib vahel seoses raske füüsilise tööga või pärast rohket söömist. Valuhoogude sagedus on erinev – mõnikord võib vahe olla vaid mõni minut, kuid võivad esineda mõnekuulised või aastatepikkused vaheajad.

Kui sapikivi ummistab sapipõiejuha, areneb lisaks sapipõiepõletik.

Kui ummistub ühissapijuha, tekib sapiteede põletik ja/või maksapõletik ehk hepatiit. Kividest võib ummistada ka kõhunäärmejuha ja tekkida kõhunäärme põletik ehk pankreatiit.

Sapikivide diagnoosi kinnitab ultraheliuuring.

Kui kivid teevad häda

Sapikooliku korral tuleb võtta valuvaigistit. Kasutatakse ka spasme lõõgastavat ravi. Vahel aitab soe vann.

Kui esineb tüsistuste oht, tuleb sapipõis kirurgiliselt eemaldada ja/või ravida antibiootikumidega. Juuhul kui sapikivid vaevusi ei põhjusta, pole operatsioon vajalik.

Tänapäeval eemaldatakse sapikivid enamasti laparoskoopilise operatsiooniga – kõhuõõnt avamata.

Sappi nõristavatest vahenditest kasutatakse Karlsbadi soola või magneesiumsulfaati. Need lõõgastavad ka spasme. Magneesiumisooli leidub mustas leivas, kaeras, porgandites, nisukliides, köögiviljades ja puuviljades.

Sapikivide esinemise korral võiks süüa 4–6 korda päevas kindlatel aegadel. Selline tavalisest sagedam toitumine soodustab sapi eritumist ja takistab selle seiskumist sapiteedes.

Ei tohi süüa liiga palju korraga. Toit tuleb kiirustamata läbi närida.

Joodava vedeliku kogust tuleks suurendada. Mineraalvesi, porgandi-, peedi-, mustasõstra- ja muud mahlad muudavad sapi vedelamaks, väheneb soolade kontsentratsioon, paraneb sapi äravool sapipõiest ja sapiteedest ning sapiteede läbivool, mis vähendab sapikivide tekke tõenäosust.

Kuumad joogid lõõgastavad, külmad joogid ning jäätis, vastupidi, võivad tekitada spasmi, mille tagajärjeks on valuhoog.

Alkoholi juua on keelatud.

NAOMI LOOGNA

MAGNEESIUM & MINERAALAINED
vedelikuna
LOODUSLIK TOIDULISAND

Sisaldab:
TÄISPUUVILJAMAHLADE kontsentraate (37%):
ananass, pirn, mango, aprikoos, viinamari, jaanileivapuu ekstrakt, õun, sidrun.

TAIMEDE VESILAHUSTE ekstrakte (34%):

kummeliõied, apteegitill, apelsinikoor, porgand, spinat.

Mesi

Magneesiumit vajab organism:

- kaltsiumi omastamiseks luudes
- lihaskrampide ennetamiseks
- südame - ja veresoonekonna toonuse tõstmiseks
- stressi leevendamiseks

